

førte, restriktioner overfor svovlholdig olie end foreslået i § 1 ikke vil være realistiske.

2. Det foreliggende lovforslag bygger på en indstilling fra forureningsrådet, der har foreslået, at der fra fyringsgasolien 1972-73 ikke må forhandles *fyringsgasolie* med et højere svovlindhold end 0,8 vægtprocent, samt at der bør tilstræbes en yderligere nedtrapning af svovlindholdet fremover. Rådet har endvidere foreslået en landsdækkende højeste grænse på $2\frac{1}{2}$ vægtprocent svovl i *fuelolie*, samt at der i hovedstadsområdet indføres en maksimal grænse for svovlindholdet i *fuelolie* på 1,0 vægtprocent i tidsrummet 1. november—31. marts.

For at undgå betydelige merudgifter til investeringer i tankanlæg — for Københavns belysningsvæsen alene ca. 20 mill. kr. — har man i overensstemmelse med et ønske fra Københavns kommune imidlertid foretrukket at lade hovedstadsordningen være gældende hele året, dog således at særordningen for hovedstadsområdet først træder i kraft et år efter den landsdækkende ordning, jfr. herved bemærkningerne til § 1 og bilag.

Udgifterne til denne ordning kan opgøres til ca. 35 mill. kr. årligt.

Indførelsen af grænsen på 0,8 vægtprocent svovl for fyringsgasolie indebærer kun en mindre skærpelse i forhold til de nuværende leverancer, eftersom merudgiften for forbrugerne ved den landsdækkende grænse på $2\frac{1}{2}$ vægtprocent svovlindhold i *fuelolie* kan skønnes at ville beløbe sig til ca. 65 mill. kr. årligt.

Som en konsekvens af forslaget om en hovedstadsordning med en øvre grænse på 1 vægtprocent svovl, påregner oliebranchen gradvis at ophøre med markedsføring af let *fuelolie*, idet denne olietype ikke vil kunne fremskaffes med et svovlindhold på ikke over 1 pct. Dette vil medføre, at forbrugere af denne olietype må overgå til anvendelse af enten fyringsgasolie eller svær *fuelolie*, og der må i denne forbindelse regnes med investeringsudgifter på ca. 35 mill. kr. De eksisterende anlæg, der er beregnet til anvendelse af let *fuelolie*, er imidlertid af ældre type og skulle derfor under alle omstændigheder udskiftes i løbet af en kortere årrække. Ophører markedsføringen af let *fuelolie* uden for hovedstadsområdet ikke, må oliebranchen regne med investeringer i nye tankanlæg på ca. 10 mill. kr.

De anførte tal er skønsmæssige, idet prisforudsetningerne vedrørende den svovlfattige olie er usikre og afhænger af verdensmarkedets efterspørgselsforhold. Det kan dog ansås, at de samlede direkte samfundsmæssige driftsudgifter ved de

foreslåede ordninger vil udgøre omkring 100 mill. kr. årligt.

3. Det foreliggende lovforslag svarer i store træk til den i Sverige gældende ordning, hvor man har en landsdækkende øverste grænse for tilladeligt indhold af svovl i brændselolie på $2\frac{1}{2}$ vægtprocent og en tilsvarende grænse på 1 vægtprocent i visse større byområder.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Bestemmelsen giver ministeren for forureningsbekæmpelse bemyndigelse til at fastsætte begrænsninger for det højst tilladelige indhold af svovl eller andre stoffer i brændsel. Bestemmelsen omfatter enhver brændselstype, der anvendes til opvarmning eller energiproduktion i faste anlæg. Mobile anlæg, herunder diesellokomotiver og diesel-drevne lastbiler er således ikke omfattet. Bemyndigelsen tænkes indledningsvis anvendt alene for svovlindhold i brændselolie, jfr. det som bilag til lovforslaget optagne udkast til bekendtgørelse, men vil senere — efter behov — kunne anvendes på andre stoffer og brændselstyper.

I medfør af bestemmelsen kan der iværksættes skærpede foranstaltninger i særligt truede områder såsom områder med tæt bebyggelse og megen industri, hvor koncentrationen af skadelige stoffer kan nå kritiske højder. Endvidere åbner bestemmelsen mulighed for, at særlige foranstaltninger kan iværksættes på de tidspunkter af året, hvor særlige meteorologiske forhold — de såkaldte inversioner — forhindrer en hurtig spredning af luftforurening. Inversioner optræder erfaringsmæssigt særligt hyppigt i vinterhalvåret.

På denne baggrund har man i det som bilag optagne udkast til bekendtgørelse foreslået, at der fra 1. oktober 1972 at regne ikke må anvendes fyringsgasolie (destillatolie) med et højere svovlindhold end 0,8 vægtprocent og fra 1. januar 1973 *fuelolie* (residualolie) med et højere svovlindhold end 2,5 vægtprocent til fyringsformål her i landet. I konsekvens af adgangen til at iværksætte skærpede foranstaltninger i særligt truede områder, har man endvidere i den omtalte bekendtgørelse foreslået, at der for hovedstadsområdet med virkning fra 1. januar 1974 fastsættes en grænse for det højst tilladelige indhold af svovl i *fuelolie* (residualolie) på 1 vægtprocent.

Det er i øvrigt hensigten nøje at følge situationen i andre områder med tæt bebyggelse og megen industri med henblik på, i fornødent omfang, og så snart forsyningsituationen tillader det, at fastsætte særlige grænser i sådanne områder.